ปีที่ 14 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2542
Vol 14 No 4 October-December 1999

การเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์กับนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

The comparison of the inquiry behavior of the first year of nursing students between Kuakarun College of Nursing and Faculty of Nursing ,Mahidol University.

นฤชล จงรุ่งเรือง * วท.บ.(พยาบาล) วท.ม.(กายวิภาคศาสตร์)
Naluchol Jongrungreang B.Sc.(Nursing) M.Sc.(Anatomy)
ลักษณา อินทร์กลับ * * วท.บ.(พยาบาล) วท.ม.(สรีรวิทยา) วท.ด.(โภชนศาสตร์)
Lucksana Inklab B.Sc.(Nursing) M.Sc.(Physiology) D.Sc.(Nutrition)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 189 คน และ 277 คนรวมทั้งหมด 466 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามที่วัดพฤติกรรมใฝ่รู้ของ ชิตสุภางค์ มณีโชติ ที่ประกอบด้วยพฤติกรรมใฝ่รู้ 3 ด้านคือ ด้านความรู้สึก ด้านความคิดและด้านการปฏิบัติซึ่งมีค่าความเที่ยงของเท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลของข้อมูลประวัติของนักศึกษาและพฤติกรรมใฝ่รู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วย Independent t-test

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมใฝ่รู้โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก ($\bar{x}$=3.56 และ 3.84) เมื่อพิจารณาพฤติกรรมใฝ่รู้รายด้าน พบว่าด้านความรู้สึกและด้านการปฏิบัติมีระดับพฤติกรรมใฝ่รู้ค่อนข้างมาก ส่วนด้านความคิดของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก ในขณะที่นักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมใฝ่รู้โดยรวมระหว่างนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p<.001$) สำหรับพฤติกรรมใฝ่รู้รายด้านในเรื่องความคิดและการปฏิบัติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

---

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลรากฐาน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

(p<.001) แต่พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกไม่พบความแตกต่างกัน ปัจจัยเกี่ยวกับอายุ รายได้ เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาและภูมิลำเนาของนักศึกษาทั้งสองสถาบันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p<.005) แต่อันดับในการสมัครสอบคัดเลือกของนักศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : การเปรียบเทียบ, นักศึกษาพยาบาล, พฤติกรรมใฝ่รู้

Abstract

This study was a descriptive research that purposed to know the difference of inquiry behavior of the first year 189 and 277 nursing students in Kuakarun Colledge of Nursing and Faculty of Nursing, Mahidol University. The total samples were 466 of nursing students. These students were asked to respond to inquiry behavior questionaires of Chitsupang Maneechote that were composed of 3 domains : affective part, cognitive part and behavior component. The reliability of questionaire was 0.88. Datas were analysed to compute percentage means, standard deviation, and comparing the mean by using Independent t-test.

The results showed that the mean of the first year nursing students in Kuakarun Colledge of Nursing and Faculty of Nursing, Mahidol University were rather high level of inquiry behavior ($\bar{x}$=3.56 and 3.84). When considering the inquiry behavior according to the affective part and behavior component showed in rather high level. The affective part of nursing students of Faculty of Nursing, Mahidol University was rather high level but was in the middle level in Kuakarun Colledge of Nursing. Comparing the mean of the whole inquiry behavior was significant difference (p<.001). The inquiry behavior in cognitive part and behavior component were significant different (p<.001) but showed no significant different in affective part. The factor about age, economics, average grade point in Mathayomsuksa and the domicile of two edifications had significant difference (p<.005) but the rank of choice to enter in each institution had not significant difference.

Key words : Comparison of the inquiry behavior, Students Nursing, Inquiry Behavior

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มีนักศึกษาจำนวนมากที่มาจากแต่ละจังหวัดทั่วประเทศเพื่อสมัครสอบในสาขาพยาบาล โดยทบวงมหาวิทยาลัยรับนักศึกษาซึ่งมาจากสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีสภาพวัฒนธรรมทางสังคมที่แตกต่างกัน มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ดังเช่นที่ เบลแมน (Bellman,1989:180.) กล่าวว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นวัยแห่งการปรับตัว

วัยแห่งปัญหามีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ มีการตัดสินใจที่รวดเร็วและรุนแรง มีการพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับความเป็นตน พึ่งพาตนเอง ต้องการอิสรภาพ มีความรับผิดชอบ มีความจริงจังกับงาน ดังนั้น นักศึกษาที่สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับการปรับตัว มีความเครียดทางอารมณ์ มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย บุคลิกภาพและสังคมโดยเฉพาะการพัฒนาการทางสติปัญญา เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความจำและมีสมาธิดี มีความคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆได้ดี มีเหตุผล มีระบบ รู้จักคิดถึงอนาคตและสำรวจตนเองให้เหมาะสมกับวิชาชีพ อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นเครื่องชี้ถึงอนาคตของประเทศ การเรียนในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีอิสรภาพทางวิชาการ มีเสรีภาพในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และมีความเป็นประชาธิปไตยสูง พฤติกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญคือพฤติกรรมใฝ่รู้คือความอยากรู้อยากเห็น แสวงหาความรู้และเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะมีขึ้นในตัวนักศึกษาได้ ต้องมีการฝึกฝนตั้งแต่ในวัยเยาว์จวบจนจบการศึกษาแล้วก็ต้องมีพฤติกรรมใฝ่รู้ติดตัวไปตลอด ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ควรมีแบบอย่างที่ดีของผู้ที่มีการใฝ่รู้อาจเป็นพ่อแม่ ครู เพื่อน มีการมุ่งเน้นให้พึ่งพาตนเองเป็นสำคัญจะได้มีโอกาสฝึกคิด ตัดสินใจ

องค์ประกอบของการใฝ่รู้ประกอบด้วยพฤติกรรม 3 ด้านคือ

1. พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึก (affective) ที่รู้สึกว่าตนเองมีความสนใจ พึงพอใจ พอใจต่อกิจกรรมบางอย่าง รู้สึกว่าสิ่งนั้นมีค่าและมีความหมายต่อตน

2. พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดคือมีความรู้และความเข้าใจ (cognitive) ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่ตนเองสะสมมาจากในอดีต มีความคิดที่ไตร่ตรองโดยใช้ความรู้ดั้งเดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่เพื่อแก้ไขปัญหาให้บรรลุเป้าหมาย

3. พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติ (behavior) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาจากความรู้สึกและความคิดที่อยู่ภายในของตนเอง ที่สามารถแสดงออกให้สังเกตเห็นได้จากการกระทำ

วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์เป็นสถาบันการศึกษาที่ในอดีตได้ผลิตพยาบาลซึ่งมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาให้สามารถผลิตพยาบาลให้มีความรู้เพิ่มขึ้น จนมาถึงในปัจจุบันได้เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อ พ.ศ. 2536 จนกระทั่งทุกวันนี้ซึ่งนับเป็นเวลา 7 ปีแล้วที่มีความผูกพันกัน แต่ละสถาบันต่างก็รับนักเรียนที่มาจากโรงเรียนในต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคะแนนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปีก่อนที่มีคะแนนสูงต่ำแตกต่างกันไปในแต่ละสถาบัน และความแตกต่างของความสามารถของแต่ละบุคคลในการจะเลือกสมัครสอบในระดับอุดมศึกษา โดยนักเรียนที่มาจากในเมืองใหญ่จะเรียนหนังสือได้ดีกว่านักเรียนที่มาจากเมืองเล็กหรือในชนบท (Redman, 1990:27-35.) ความแตกต่างของนักศึกษาในเมืองจะได้คะแนนการใช้ภาษา ทักษะทางคณิตศาสตร์และทักษะในการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีกว่านักเรียนในชนบท (Shi, Samuel, 1994 : 809) ในการปรับตัวนั้นมีปัจจัยมาจากสภาพทาง

บ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวัง ทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียนและอาจารย์ที่สอน (Cowell, 1988:355.) และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนราษฎร์ จะเห็นว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ใช่เพียงแต่สติปัญญาแต่เป็นการปรับตัว ความมุ่งหวัง ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพโดยเฉพาะวิชาชีพพยาบาลที่นักศึกษาเลือกเรียน ทัศนคติที่ดีต่อครูและต่อสถาบัน และฐานะทางเศรษฐกิจ ล้วนมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาซึ่งนักศึกษาแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง มีประสบการณ์ที่ได้รับมาจากในอดีต จากครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาที่พยายามปลูกฝังพฤติกรรมการเรียนรู้ต่างๆเพื่อให้ติดตัวไป นักศึกษาแต่ละคนมีขนบธรรมเนียม ประเพณี สังคมที่แตกต่างกัน แม้จะมีอายุไล่เรี่ยกัน แต่ก็มาจากภูมิลำเนาของถิ่นเกิดแต่ละภาคในจังหวัดต่างๆของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา และความสนใจใฝ่รู้ที่ไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาที่มาจากทั่วประเทศที่เลือกเรียนวิชาชีพพยาบาลในสองสถาบันระหว่างวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์กับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่รับนักศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัยจะมีระดับของพฤติกรรมใฝ่รู้ที่แตกต่างกันด้านใดบ้าง ซึ่งพฤติกรรมใฝ่รู้ประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด และด้านการปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลระหว่าง 2 สถาบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงแก้ไขและให้การเสริมแรงจูงใจ กระตุ้นให้เกิดมีพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

2. เป็นข้อมูลให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้การแนะแนวและให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนปลูกฝังให้นักศึกษามีพฤติกรรมใฝ่รู้ติดตัวไปตลอดชีวิต

3. เป็นข้อมูลให้สถาบันการศึกษาได้ช่วยกันเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาและครูให้เกิดมีพฤติกรรมใฝ่รู้มากยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและวิชาชีพสืบต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2542 ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ จำนวน 189 คน และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 277 คน จำนวนทั้งหมด 466 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมใฝ่รู้ที่ประกอบด้วย 2 ส่วนคือข้อมูลประวัติของนักศึกษาและแบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่รู้ของ ชิตสุรางค์ มณีโชติ วัดพฤติกรรมใฝ่รู้ 3 ด้านคือ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด และด้านการปฏิบัติ ที่สร้างโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ประกอบด้วย 30 ข้อ และใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 1 จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้น้อยที่สุด และคะแนนเฉลี่ย 5 จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้มากที่สุด

จากการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่รู้ โดยวิธีของ Cronbach coefficient Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยขอความร่วมมือนักศึกษาพยาบาลภายหลังการเรียนโดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ จำนวน 189 คนคิดเป็นร้อยละ 100 และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 79.59 รวมนักศึกษาทั้งหมดจากสองสถาบัน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลประวัติของนักศึกษาพยาบาลและพฤติกรรมใฝ่รู้ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบข้อมูลประวัติของนักศึกษาพยาบาลและพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลสองสถาบันด้วย Independent t-test

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยข้อมูลประวัติของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 2 สถาบัน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลประวัติของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูล	นักศึกษาวิทยาลัยเกื้อการุณย์ (N=189)		นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)		t-test
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
อายุ	18.78	1.00	18.55	0.60	.013*
รายได้ต่อเดือน (บาท)	3185.98	1006.6	2844.0	708.24	.001*
เกรดเฉลี่ยมัธยมปลาย	2.47	0.44	2.8	0.40	.000*

นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ มีอยู่ระหว่าง 16-24 ปี อายุที่มากที่สุดอยู่ที่อายุ 18 ปี ร้อยละ 46 และอายุ 19 ปีร้อยละ 39.1 สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีอายุอยู่ระหว่าง 16-20 ปี อายุที่มากที่สุดอยู่ที่อายุ 19 ปี ร้อยละ 51.3 และอายุ 18 ปี ร้อยละ 43.7

รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาวิทยาลัยเกื้อการุณย์อยู่ระหว่าง 1,000 – 10,000 บาท มีรายได้ที่น้อยกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 50.3 สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,200 – 5,000 บาท มีรายได้ที่ต่ำกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 83.8

อันดับในการเลือกเรียนพยาบาลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์เป็นอันดับ 4 ร้อยละ 45.3 อันดับ 3 ร้อยละ 34.3 แต่ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เลือกเป็นอันดับ 2 ร้อยละ 29.6 และอันดับ 3 ร้อยละ 28.9

เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ อยู่ระหว่าง 1.00-3.60 ในขณะที่นักศึกษาคณะ-พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.62 - 3.75

ภูมิลำเนาของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ในภาคอิสานมีร้อยละ 37.9 รองลงมาเป็นภาคกลางร้อยละ 23 สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือร้อยละ 26.7 อันดับรองเป็นภาคอิสานร้อยละ 23.5

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึก	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
1. ต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	3.29	0.88	ปานกลาง	4.22	0.81	ค่อนข้างมาก	0.000*
2. ต้องการศึกษาในระดับปริญญาโท / ปริญญาเอก	3.81	1.02	ค่อนข้างมาก	4.37	0.786	ค่อนข้างมาก	.000*
3. ต้องการพัฒนาตนเองด้านมนุษยสัมพันธ์	3.90	1.02	ค่อนข้างมาก	4.22	0.793	ค่อนข้างมาก	0.004*
4. ต้องการพัฒนาตนเองด้านการมีความมั่นใจ	4.38	0.85	ค่อนข้างมาก	4.26	0.88	ค่อนข้างมาก	0.232
5. ต้องการพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจ	4.20	0.9	ค่อนข้างมาก	4.19	0.87	ค่อนข้างมาก	0.449
6. ต้องการพัฒนาการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น	4.82	0.41	มาก	4.65	0.53	มาก	0.029*
7. ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง	4.480	0.66	ค่อนข้างมาก	4.34	0.74	ค่อนข้างมาก	0.095
8. สนใจเข้ารับการอบรม / สัมมนา ในเรื่องที่	3.78	0.85	ค่อนข้าง	3.84	0.79	ค่อนข้าง	0.962

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ต่อ)

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึก	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
9. รู้สึกว่าการค้นคว้าหาความรู้เป็นสิ่งมีค่า	4.29	0.78	ค่อนข้างมาก	4.54	0.57	มาก	0.001*
10. รักความก้าวหน้า	4.65	0.56	มาก	4.81	0.41	มาก	0.016*

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิด	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
11. คิดวางแผนต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.45	0.81	ปานกลาง	4.20	0.69	ค่อนข้างมาก	0.000*
12. คิดวิเคราะห์หาแนวทางแก้ปัญหาที่ตนประสบอยู่	3.77	0.76	ค่อนข้างมาก	4.09	0.68	ค่อนข้างมาก	0.014*
13. คิดตัดสินใจด้วยเหตุผล	3.53	0.77	ค่อนข้างมาก	4.10	0.72	ค่อนข้างมาก	0.000*
14. คิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.87	0.71	ปานกลาง	3.43	0.78	ปานกลาง	0.000*
15. คิดวิเคราะห์วิจารณ์	3.08	0.73	ปานกลาง	3.55	0.77	ค่อนข้างมาก	0.000*
16. รู้ว่าจะไปหาคำตอบจากที่ใดบ้าง	3.40	0.77	ปานกลาง	3.36	0.72	ปานกลาง	0.291
17. รู้แนวทางในการเรียนด้วยตนเอง	3.08	0.81	ปานกลาง	3.31	0.79	ปานกลาง	0.131
18. ใช้ข้อมูลต่างๆ ประกอบเวลาคิดแก้ไขปัญหาต่างๆ	3.32	0.78	ปานกลาง	3.69	0.74	ค่อนข้างมาก	0.000*

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ต่อ)

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิด	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
19. มีวิธีการที่จะได้มาซึ่งความรู้ที่ต้องการ	3.34	0.71	ปานกลาง	3.51	0.71	ค่อนข้างมาก	0.225
20. คิดเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการเข้าฟังการบรรยาย	2.68	0.80	ปานกลาง	3.00	0.84	ปานกลาง	0.017*

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติ	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
21. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน หรือผู้รู้	3.25	0.84	ปานกลาง	3.67	0.83	ค่อนข้างมาก	0.003*
22. ประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนเสมอ	3.17	0.92	ปานกลาง	3.63	0.84	ค่อนข้างมาก	0.001*
23. ประเมินความต้องการในการแสวงหาความรู้ของตนเอง	3.08	0.82	ปานกลาง	3.51	0.78	ค่อนข้างมาก	0.001*
24. ประเมินผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ	3.34	0.94	ปานกลาง	3.68	0.91	ค่อนข้างมาก	0.008*
25. เมื่อไม่เข้าใจหรือสงสัย จะค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งต่างๆ	2.89	0.79	ปานกลาง	3.43	0.78	ปานกลาง	0.000*
26. ใช้ความรู้ต่างๆมาพัฒนาปรับปรุงตน	3.28	0.65	ปานกลาง	3.66	0.76	ค่อนข้างมาก	0.000*
27. สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้	3.75	0.79	ค่อนข้างมาก	3.99	0.80	ค่อนข้างมาก	0.130
28. พัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ	2.44	0.86	ค่อนข้างน้อย	2.86	1.06	ปานกลาง	0.000*

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ต่อ)

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติ	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (N=189)			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (N=277)			p-value
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	
29. พัฒนาทักษะในการตัดสินใจ / แก้ปัญหา	3.33	0.76	ปานกลาง	3.56	0.76	ค่อนข้างมาก	0.248
30. พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง	3.30	0.82	ปานกลาง	3.64	0.86	ค่อนข้างมาก	0.049*

2. พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกดังตารางที่ 2 ของนักศึกษาทั้งสองสถาบันอยู่ในเกณฑ์มากคือ ต้องการพัฒนาการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นและรักความก้าวหน้า ในขณะที่นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีพฤติกรรมใฝ่รู้มากอีกข้อหนึ่งคือมีความรู้สึกว่าการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเป็นสิ่งมีค่า แต่นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์มีพฤติกรรมใฝ่รู้ในเรื่องต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดดังตารางที่ 3 ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมากเพียง 2 ข้อคือคิดวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ และคิดตัดสินใจด้วยเหตุผล ในขณะที่อีก 8 ข้ออยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมากถึง 6 ข้อ และข้อที่เหลืออยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติดังตารางที่ 4 ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมากในข้อที่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ และพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติที่ค่อนข้างน้อยในเรื่องพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติค่อนข้างมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นในข้อเมื่อไม่เข้าใจจะค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งต่าง ๆและพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่า P-value ของพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

พฤติกรรมใฝ่รู้	นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์			นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล			p-value
	$\overline{X}$	SD.	แปลผล	$\overline{X}$	SD.	แปลผล	
ด้านความรู้สึก	4.24	0.36	ค่อนข้างมาก	4.34	0.38	ค่อนข้างมาก	0.068
ด้านความคิด	3.25	0.41	ปานกลาง	3.63	0.48	ค่อนข้างมาก	0.000*
ด้านการปฏิบัติ	3.18	0.50	ปานกลาง	3.56	0.54	ค่อนข้างมาก	0.000*
พฤติกรรมใฝ่รู้โดยรวมทุกด้าน	3.56	0.31	ค่อนข้างมาก	3.84	0.37	ค่อนข้างมาก	0.000*

เมื่อสรุปพฤติกรรมใฝ่รู้ทุกด้านพบว่าพฤติกรรมใฝ่รู้ในด้านความรู้สึกของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก แต่พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดและการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เมื่อรวม 3 ด้านพฤติกรรมใฝ่รู้อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีพฤติกรรมใฝ่รู้ทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 5

การอภิปรายผล

จากการศึกษาในประวัติของนักศึกษาพยาบาลแต่ละสถาบันพบว่าอายุ รายได้ และเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเนื่องจากมีความแตกต่างกันมากระหว่างค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของอายุ รายได้และเกรดเฉลี่ยซึ่งวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์เป็นสถานศึกษาของพยาบาลในเขตพระนครมาตั้งแต่ในอดีตจึงเป็นปัจจัยให้นักศึกษาในชนบทมีโอกาสเลือกได้มากกว่า และคะแนนในการรับนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ต่ำกว่าของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับอันดับในการเลือกเรียนของทั้ง 2 สถาบันไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกของ 2 สถาบันในรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันเกือบทุกข้อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ต้องการพัฒนาการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นมากกว่านักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ มีความรู้สึกถึงพฤติกรรมที่ต้องช่วยเหลือตนเอง อยากแก้ไขตนเองให้ดีขึ้นเพื่อก้าวให้ทันกับนักศึกษาต่างสถาบัน พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึก ที่ 2 สถาบันมีความเหมือนกันคือต้องการพัฒนาตนเองด้านการมีความมั่นใจ ต้องการพัฒนาตนเองด้านการตัดสินใจ ต้องการ

แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง และอยากเข้าอบรมในเรื่องที่ตนสนใจ นักศึกษาของทั้งสองสถาบันมีความคิดก้าวไกล ตระหนักถึงความสำคัญต้องการพัฒนาตนเองให้เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะการตัดสินใจ ซึ่งในระดับมัธยมศึกษายังอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ปกครอง ขาดโอกาสในการตัดสินใจ เมื่อก้าวเข้าสู่ในระดับอุดมศึกษามาพักค้างในหอพักของเอกชนหรือทางสถาบันจัดไว้ให้ก็ตาม นักศึกษาจึงต้องการที่จะฝึกทักษะการตัดสินใจเพราะอยู่ห่างไกลผู้ปกครอง ขาดผู้ร่วมคิดมีแต่เพื่อนซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน นอกจากนี้ยังขาดโอกาสและเวลาที่จะเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการแสดงออกถึงความเชื่อมั่นที่ถูกต้องภายในของตนออกมา ดังนั้นถ้าแต่ละสถาบันให้โอกาส จัดเวลาและหัวข้อที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใฝ่รู้ก็จะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพของแต่ละคนเพิ่มมากขึ้น ย่อมดีกว่าครูเป็นผู้จัดหัวข้อให้นักศึกษาได้มาอบรม ความจำกัดในหัวข้ออาจไม่สอดคล้องกับวิชาการแต่ก็อาจจะเป็นสิ่งที่นักศึกษาได้เสนอแนะขึ้นมาซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของครูและสถาบันที่อาจเอื้ออำนวยให้ได้ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมของพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกระหว่าง 2 สถาบันไม่พบความแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดของ 2 สถาบันรายข้อและโดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกันเกือบทุกข้อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในเรื่องของการคิดวางแผนการแก้ไขปัญหา หรือการคิดวิเคราะห์ คิดตัดสินใจด้วยเหตุผล คิดริเริ่ม มีข้อมูลประกอบเวลาคิด มีการเตรียมตัวล่วงหน้าของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลมีความพร้อมมากกว่า อาจเนื่องจากคะแนนเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ดังเช่น ลาเฮ (LAHEY, 1998) กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา พฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความคิดมีเพียง 3 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ รู้ว่าจะไปหาคำตอบที่สงสัยจากที่ใดบ้าง รู้แนวทางในการเรียนด้วยตนเองและมีวิธีการที่จะได้มาซึ่งความรู้ที่ต้องการ นักศึกษาสองสถาบันได้ผ่านการฝึกฝนพฤติกรรม อยากรู้อยากเห็นมามากจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา อาจรวมถึงระดับประถมศึกษาซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่จะกระตุ้นให้นักเรียนพยายามใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆที่อยู่ใกล้ตัวจากสภาพแวดล้อมที่บ้าน ห้องสมุดของทางโรงเรียนหรือแม้กระทั่งทัศนศึกษาไปในสถานที่สำคัญและได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติระหว่าง 2 สถาบันในรายข้อและโดยรวมพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านความรู้สึกและด้านความคิดของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลมีพฤติกรรมใฝ่รู้สองด้านมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ย่อมส่งผลสะท้อนถึงพฤติกรรมใฝ่รู้ด้านการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อที่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้และพัฒนาทักษะในการตัดสินใจที่ไม่มีความแตกต่างกัน อาจเนื่องจากทั้งสองสถาบันจัดกิจกรรมและโครงการปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการเรียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และจัด

ระหว่างการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิดและการฝึกปฏิบัติกิจกรรมและอบรมธรรมสัญจรเพื่อสร้างคุณภาพให้แก่ชีวิต สำหรับในด้านการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่านักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตามที่ ชิย์ (SHI,1994 : 809) พบว่านักเรียนในเมืองสอบได้คะแนนการใช้ภาษาได้ดีกว่าในชนบท ซึ่งน่าจะทำให้สถาบันการศึกษาได้ตระหนักถึงการเร่งพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีซึ่งอาศัยศัพท์เฉพาะทางเป็นภาษาอังกฤษและการติดต่อสื่อสารค้นคว้าหาข้อมูลผ่านทางอินเตอร์เนต

ดังตารางที่ 5 จะเห็นว่าพฤติกรรมใฝ่รู้โดยรวมของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 2 สถาบันอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมากเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 แม้ว่าพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์มีความมุ่งเน้นในการพึ่งพาตนเอง ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการเรียนรู้ด้วยตนเองแต่ก็ยังไม่มากเพียงพอ ยังต้องพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมด้วยการสนับสนุนจากครูผู้สอน สถาบันการศึกษาที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านปริมาณหนังสือตำรา วารสารในห้องสมุด และที่สำคัญคือการกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมใฝ่รู้ให้เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะความรู้ในเรื่องของการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 สถาบันมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างน้อยและปานกลาง สำหรับปัจจัยด้านอื่นๆ ที่จะทำให้มีการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่รู้ด้วยการเลียนแบบจากครู เพื่อน ผู้ปกครอง ให้สมกับนโยบายของสถาบันที่มุ่งเน้นที่จะผลิตพยาบาลให้มีพฤติกรรมใฝ่รู้ไปตลอดชีวิตก็น่าจะสอดแทรกพฤติกรรมใฝ่รู้ให้นักศึกษาตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนเพื่อปลูกฝังให้ติดตัวไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานให้นักศึกษา ครูผู้สอน และผู้บริหารการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมใฝ่รู้ สมควรสอดแทรกพฤติกรรมนี้ให้นักศึกษาพยาบาลได้ฝึกฝนและมีการปรับปรุงหลักสูตรและปรัชญาการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาอยากเรียนอยากรู้จนติดเป็นนิสัย ไม่ต้องบังคับ โดยเฉพาะทักษะทางภาษาอังกฤษ ทางสถาบันการศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมที่สนับสนุนและเพิ่มทักษะทางด้านนี้เช่นการดูวิดีทัศน์ ภาพยนต์ จัดอภิปรายหรือสัมมนาในหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเป็นภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้การสนับสนุนอุปกรณ์ต่างๆ สถานที่ และเวลาแห่งการฝึกฝนทักษะที่ยังบกพร่องมากกว่าที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาเรียนรู้จากครูเพียงผู้เดียว ควรเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น

ด้านการวิจัยควรจัดให้มีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่อง

1. ศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล
2. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี
3. การศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเอง.

เอกสารอ้างอิง

ชิตสุภางค์ มณีโชติ .(2540).**ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมกับพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล** .วิทยานิพนธ์การพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลอนามัยชุมชน) มหาวิทยาลัยมหิดล.

เพิ่มศักดิ์ คถาวณิช.(2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ.** ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

มณเทียร วุฒิคุณ. (2516). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2514 ระหว่างโรงเรียนเทศบาล โรงเรียนราษฎร์ ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารนครหลวงในเขตกรุงเทพ ธนบุรี กับเกณฑ์ปกติระดับชาติ** ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ลออ อางนานนท์ .(2542). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องสิ่งแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์.** ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมบูรณ์ อาศิรพจน์ .(2542) .**การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหารและครูในโรงเรียนโครงการร่วมที่มี ต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนที่มีความพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สืบพงศ์ จินดาพล .(2533).**การศึกษาปัญหาทางด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อัฏฐพร หิรัญพฤกษ์ .(2539). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรสภาพแวดล้อม สถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล.** ปริญญานิพนธ์สาขาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

Bellman MH.,(1989). **A team approach to child development**. Midwife Health Visitor and Community Nurse. 25 (5) :180,182,184.

Bellman MH.,(1989). **A team approach to child development**. Midwife Health Visitor and Community Nurse. 25 (5) :180,182,184.

Cowell JM., (1988).**Health services utilization and special education: development of a school nurse activity tool.** Journal of School Health. 58(9):355-9.

Lahey BB., (1998). **An Introduction. psychology.** 6 th ed. MaGraw -Hill.

Redman BK.,Bedmash G.,Amos LK.,(1990) .**Policy perspectives on economic investment in professional nursing education.** Nursing Economics .8(1):27-35,56 .

Shi L.,Samuels ME.,Ricketts TC III.,Konrard TR. (1994). **A rural - urban comparative study of nonphysician in Community and Migrant Health Contus.** Public Health Reports :109 (6) 809- 15.